

عنوان مقاله:

رابطه یادگیری خودراهبر و یادگیری سازمانی در سازمان های آموزشی

محل انتشار:

مجله مدیریت فرهنگ سازمانی، دوره 16، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی مقدم زاده - *Professor, Faculty of Psychology & Education, University of Tehran, Iran*

زهرا علی اکبری - *Ph.D. Student, Faculty of Psychology & Education, University of Tehran, Iran*

ابراهیم مزاری - *Ph.D. Student, Faculty of Psychology & Education, University of Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه یادگیری خودراهبر و یادگیری سازمانی سازمان های آموزشی انجام شد. روش پژوهش توصیفی همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش را کلیه کارکنان (مدیران، معاونان، کارشناسان مسئول، کارشناسان، کارمندان) مدیریت آموزش و پرورش نواحی ۱۶ و ۱۹ شهر تهران، به تعداد صد و هشتاد و هشت نفر، تشکیل داد و حجم نمونه، با استفاده از فرمول نمونه گیری کوکران و روش نمونه گیری تصادفی ساده، صد و بیست و هفت نفر از آنان انتخاب شد. برای جمع آوری داده ها از پرسش نامه یادگیری خودراهبر ایبلی و مزاری (۱۳۹۳) با پایایی $\alpha=92\%$ و پرسش نامه یادگیری سازمانی تمپلتون و همکاران (۲۰۰۲) با پایایی $\alpha=96\%$ استفاده شد. نتایج نشان داد یادگیری خودراهبر و یادگیری سازمانی بالاتر از حد متوسط است. نتایج آزمون تی حاکی از تفاوت معنادار یادگیری خودراهبر کارکنان زن و مرد بود. تحلیل واریانس نشان داد یادگیری خودراهبر و یادگیری سازمانی افراد با سطح تحصیلات و سابقه خدمت مختلف با یک دیگر تفاوت معنادار ندارد. نتایج همبستگی بیان کننده رابطه مثبت ($r=39\%$) و معنادار ($p<0/01$) یادگیری خودراهبر با یادگیری سازمانی بود. در نهایت، رگرسیون هم زمان نشان داد، از میان مولفه های یادگیری خودراهبر، خودنیازسنجی یادگیری و ارزیابی پیامدها و نتایج یادگیری با یادگیری سازمانی همبستگی چندگانه معنادار دارد و ۱۵ درصد تغییرات آن را پیش بینی می کند.

کلمات کلیدی:

Self-directed Learning, organizational learning, staff, Educational Organizational

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551080>

